

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΤΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

Βραβεύθη ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῖς Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν,
ἀξιώθη ἀργυροῦ μεταλλίου ἐν τῇ ἐκθεσὶ τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος
καὶ γαλοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθεσὶ τοῦ 1889.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', ἀριθ. 23.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ἀθῆναι, 10 Ἰουνίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: (Ἐν τῷ φύλλῳ) ΥΠΑΤΙΑ Η ΑΔΕΛΦΑΝΔΡΙΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ὑπὸ Σπ. Κ. Παπαγεωργίου. — ΣΕ ΜΙΑ ΟΡΦΑΝΗ ποίημα ὑπὸ Δ. Ι. Μάργαρη. — Η ΛΥΓΕΡΗ ὑπὸ Ἀνδρέα Καρχαβίτσα. — ΟΥΡΑΝΙΑ ὑπὸ Κ. Φλαμπαριόν. — ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΝ ΡΟΔΟΝ δραμάτων. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀνάλεκτα, Χρονικά, Παρτοῖα, Αἱ εἰκότες, Ἐδῶ κ' ἐκεῖ Τρεῖς γυνῶμαι καθ' ἑβδομάδα, Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα. — (Ἐν τῷ παραρτήματι) — ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ. — ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. — ΠΑΙΓΝΙΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: Η ΜΟΝΑΧΗ εἰκὼν Χόλμπεργ. — ΦΩΛΕΑ ΠΕΛΑΓΩΝ εἰκὼν Χάρτβιχ. — ΤΡΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΜΗΜΑΤΑ.

Αναγούσης τὴν 30 ἰουνίου τῆς α' εξαμηνίας τοῦ 1890 παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἑστίας ἐπλήρωσαν τὴν συνδρομὴν μόνης τῆς εξαμηνίας ταύτης νὰ καταβάλῳσιν ἐγκαίρως καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς β' εξαμηνίας, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

Υ Λ Α Κ Ξ Ν Ν

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀνεκαλύφθη κατ' αὐτὰς μέγα μέρος ἀρχαιοτάτου χριστιανικοῦ ναοῦ, εἰς τὸ βάθος τοῦ κατεδαφισμένου φρουρίου. Ἐν ἐκ τῶν τειχῶν τοῦ ναοῦ εἶνε κεκαλυμμένοι δι' εἰκόνας ἁγίων, βυζαντινῆς ἐποχῆς. Αἱ ἐργασίαι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ φρουρίου ἐσταμάτησαν κατὰ διαταγὴν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἀνηγγέθη δὲ τὸ πρῶγμα εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐζητήθησαν ὁδηγίαι. Ἠδὴ τὸ ὑπουργεῖον συννοήθην μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διέταξεν ὅπως μὴ προχωρήσωσιν αἱ ἐργασίαι τῆς κατεδαφίσεως τοῦ τείχους κατὰ τὰς ἡμέρας δὲ ταύτας θὰ μεταβῇ εἰς Χαλκίδα ὅπου εὐρέθη ὁ ναός, ἀντιπρὸς ὅπως τῆς ἐταιρίας ἵνα ἐξετάσῃ τὰ εὐρήματα. Τὰ χρώματα τῶν εἰκονογραφικῶν διατηροῦνται ζωηρὰ ὅπως δὴ ποτε, ἄγνωστον δὲ εἰς τίνος ἁγίου τὴν μνήμην ἐτιμᾶτο ὁ ναός οὗτος. Πλὴν δὲ τῆς ἐκκλησίας ἐν τοῖς κατεδαφισμένοις τείχεσιν ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἐπιγραφαὶ τινες καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἄρθρα, ἅτινα εἶχον χρησιμοποιοῦνθαι ὡς οἰκοδομικὴ ὕλη κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν.

— Ἐξώθεν τοῦ Πειραιῶς ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ Ν. Φάληρον ὁδοῦ ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖος τάφος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε μίαν φιάλη χαλκὴ καὶ τεμάχια ἐλάσματος χρυσοῦ, ἔτι δὲ τεμάχιον ἐπιτυμβίου στήλης φέρον μόνον κεφαλὴν ἀνάγλυφον μετ' ἐπιγραφῆς ἄνωθεν εἰς τρεῖς στίχους ΜΙΔΗΣΙΑ.

— Αἱ ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων δαπάναις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐνεργουμένη ἀνασκαφαὶ τοῦ ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Μαραθῶνος ἀρχαίου τύμβου σπουδαιότατα ἔσχον ἀποτελέσματα, κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν». Εἰς βίθος δεκατριῶν μέτρων ὑπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ τύμβου, ἐκεῖ πλησίον ἔνθα εἶχεν εὐρεθῇ πρό τινων ἡμερῶν πηλινὴ ὕδρις, περιέχουσα ὅσῃ καὶ κόνιν νεκροῦ, ἀνεκαλύφθη στρώμα εἰς ἑκτασὶν 26 μέτρων μήκους καὶ 6 μέτρων πλάτους, συγκεκλιμένον ἐκ τέφρας, ἀνθράκων σεσαθρωμένων καὶ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ὑγρασίας κατεστραμμένων ἀνθρωπίνων ὀστέων καὶ μικρῶν ἀγγείων, μελανοκόφων ληκυθίων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῆς δὲ κακείσε ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ τύμβου διεσπαρμένων. Τὸ στρώμα τοῦτο ἐξερευνήθη τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁλόκληρον ὅσον εἶχεν ἀποκαλυφθῇ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κ. κ. Καββαδία, Στάη καὶ Λέλλινγκ, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὀρυκτολογίας κ. Κ. Μητσοπούλου, ἐπίτηδες ὑπὸ τῆς γενικῆς ἐφορείας πρὸς ἐξακριβώσιν ἐκάστου τῶν συστατικῶν τοῦ στρώματος κληθέντος καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθεράου, ὅστις καὶ ἐσχεδίασε καὶ ἀπεικόνισεν αὐτὸ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὀστέων καὶ ἀγγείων. Οὕτω δὲ ἔχοντας τοῦ πράγματος, κατὰ δὴλον εἰς πάντας κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα εἶνε ὅτι τὸ στρώμα τοῦτο εἶνε λείψανον τῶν Μαραθωνομάχων, ἐκείνων δηλαδὴ τῶν 192 ἀνδρῶν Ἀθηναίων, οἵτινες ἔπεσαν ἐν τῇ πρὸς τοὺς Πέρσας μάχῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενοι. Τούτων τὰ πτώματα συνήγαγον καὶ ἐπεσώρευσαν οἱ ὑπολειψθέντες συμπολίται καὶ καὶ συμπολεμισταὶ αὐτῶν, ἀφοῦ δὲ ἔκαυσαν αὐτά, ὡς διὰ τῆς γενομένης ἀνακαλύψεως διδασκόμεθα, διέσπειραν ἐπὶ τῆς κόνεως αὐτῶν ἀγγεῖα, κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν τῇ ἐνταφίσει τῶν νεκρῶν ἔθιμον, καὶ ἀκολούθως ἐπέθεσαν χῶμα ἐπ' αὐτῶν, κατασκευάσαντες οὕτω μέγαν τύμβον, 13 τοὐλάχιστον μέτρων ὕψηλόν, περιφανὲς μνημεῖον τῆς ἀνδρείας αὐτῶν.

— Ἀγγέλλεται ἐκ Τροίας εἰς τὰς βιενναίας ἐφημερίδας ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Σλήμαν ἐνεργουμένη ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς θέατρον ἑλληνορωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὸ δάπεδον αὐτοῦ εἶνε ὅλος ἄθικτος καὶ ἐπεστρωμένον διὰ